

Saarna 16.10. 2007 ti

Teksti Psalmi 78:4

Me emme salaa niitä lapsiltamme vaan kerromme tulevillekin polville Herran voimasta, Herran teoista, ihmeistä, joita hän on tehnyt.

Muistan miten Jeesus kohtasi minut kauan sitten. Oli vuosi 1972 ja olin kesälukiossa Partaharjun opistolla.

Siellä, aivan odottamatta jouduin prosessiin, joka sai minut polvistumaan yksinäisyydessä metsän keskellä ja rukoilemaan hiljaa ääneen: "Jeesus, jos sinä olet olemassa, niin tässä olen. Ota minut omaksesi ja tee minulle ja elämälleni mitä tahdot".

En tiedä miten osasin rukoilla, ja juuri noilla sanoilla, mutta joka tapauksessa sain vastauksen minua koskettaneeseen suureen kysymykseen.

Raamatun lukeminen alkoi kiinnostaa, ja sana ravitsi minun sisimpääni. Tuli halu mennä mukaan seurakunnan nuorten toimintaan, ja siellä kohtasin muita Jeesukseen uskovia nuoria. Elämä elävänä kristittyinä oli alkanut.

Jeesus oli tehnyt ihmeen kutsuessaan minua ja herättäessään minussa luottamuksen häneen, joka on kantanut elämäni siitä alkaen.

Nyt tiedän, ettei ole mitään tärkeämpää kuin Jeesus ja se, että hänestä ja hänen rakkaudestaan kerrotaan kaikille, niin että jokainen saa kuulla ilosanoman Vapahtajasta.

Silloin kaikilla on mahdollisuus uskoa häneen ja löytää hänessä kestävä perustus niin ajallisissa kuin iankaikkisissa asioissa.

Jeesus, kiitos, että saamme kertoa sinusta yhä uusille sukupolville. Anna meille voimia ja rohkeutta tähän tehtävään. Aamen.

Saarna 17.10 2007 ke

Psalmi 78:7

Jumalaan heidän tulee turvautua, muistaa, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa hänen käskyjään.

Sinä saat luottaa kaikessa Jumalaan, joka on myös taivaallinen Isäsi.

Sinä saat muistella saamiasi rukousvastauksia ja Jumalan kaikkea huolenpitoa elämässäsi.

Saat olla varma, ettei hän ole nytkään jättänyt sinua yksin tai oman onnesi nojaan. Ei, vaan hän on sinulle uskollinen auttaja iankaikkisesti.

Saat noudattaa sitä mitä hän on antanut sinulle noudatettavaksi. Se on: saat uskoa Vapahtajaan, saat uskoa joka päivä Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä kaikki syntisi anteeksi.

Saat myös pyytää uutta rakkautta kanssaihmissiäsi kohtaan, ja pyytää johdatusta siihen ketä tänään muistaisit rukouksin ja kehen kenties ottaisit yhteyttä ja kysyisit ihan oikeasti: mitä sinulle kuuluu?

Niin Isä taivaassa kehottaa sinua tekemään*).

*)Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja rakastaa toinen toistamme, niin kuin hän on meitä käsenyt 1.Joh.3:23

Saarna 18.10 2007 to

Teksti Roomalaiskirje 4:16

Lupaus ja usko kuuluvat yhteen sitä varten, että kaikki olisi armoa. Näin lupaus on varma ja koskee kaikkia Abrahamin jälkeläisiä, ei vain niitä joilla on laki, vaan myös niitä joilla on Abrahamin usko.

Tapasin kerran miehen jota vastaan tuli enkeli hänen ollessaan lapsena matkalla tovereidensa kanssa koulusta kotiin.

Pieni enkeli ei puhunut sanaakaan, vaan viittoi lapsia seuraamaan itseään. Niin he pääsivät turvallisesti enkeliä seuraten kotiin toista reittiä kuin tavallisesti.

Oli sota-aika. Tutulta polulta löytyi myöhemmin vihollisen asettama miina-ansa.

Nyt päästään aivan eri tietä taivaan kotiin kuin ennen vanhaan. Tuttu olisi opintojen, taitojen hiomisen ja ankaran kilpailun ja itsensä kurittamisen tie. Sitä tietä pitkin ei kuitenkaan enää pääse taivaaseen. Siitä on tullut liian vaarallinen.

Uusi tie on armon tie, ja sitä pitkin pääsee perille vaikka olisi joutunut elämässä miten ahtaalle ja pienelle paikalle tahansa. Vaikka et jaksaisi ottaa askeltakaan, pääset armon tietä perille taivaan kotiin.

Miksi? Siksi että Isä Jumala rakastaa yhtä paljon pienintä ja avuttominta kuin suurinta, viisainta ja vahvintakin. Armon tie on jokaiselle samalla tavalla mahdollinen kulkea perille saakka.

Armon tiellä et ole itsesi varassa, vaan armon varassa, joka valmistettiin täydelliseksi Jeesuksen kärsiessä ristillä sinun syntiesi ja minun syntieni sovittamiseksi.

Jeesus sanoo niin sinulle kuin minulle ja jokaiselle janoavalle: "Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina!"

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan sanan Aika 2007 jaotusta.

Saarna 19.10. 2007 pe

Teksti Roomalaiskirje 4:17-18

Tähän Jumalaan Abraham uskoi, häneen, joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat olemaan.

Abraham toivoi, vaikka toivoa ei ollut, ja niin hän uskoi tulevansa monien kansojen kantaisäksi

Zombieksi ei tarvitse jäädä, saati sitten kuolleeksi. On taivaan ja maan hyvä, rakastava Luoja, joka tekee kuolleista eläviä tuosta vaan, ja kutsuu hellällä kuiskauksellaan olemattomat olemaan.

Niin tyhjiys on yht'äkkiä täynnä elämää, joka poreilee ja väreilee malttamattomana päästäkseen liikkeelle, vauhtiin, nauramaan, hyppimään ja pomppimaan, näin ensin alkuun.

Jumala on myös huumorin Jumala. Pentukissa ja pentukoira ovat Jumalan hulvattomia, suloisia kaskuja hupsuine ja hellyttävine olemuksineen ja tempauksineen.

Sitten kaskut kasvavat arvokkaaksi kissa-aikuisiksi ja hienostuneeksi aikuiskoiraksi. Meissä ihmislapsissa on myös humoristiset ja hupaisat piirteemme, niin kiinnostavat, naurattavat ja persoonallisiksi tekevät. Olemme yht'aikaa temmeltäviä pienokaisia ja aikuisen vastuullisuuden omaavia mestariteoksia.

Jumala on kutsunut olemattomat olemaan iankaikkisesti ja iloitsemaan elämän lahjasta aidosti ja syvästi.

Se on mahdollista, se on todellista, se tapahtuu, se elää ja kestää iankaikkisesti sille joka uskoo Jumalan kaikkivaltiaaseen armoon, joka on Jeesuksessa käynnistänyt uuden luomisen prosessin, joka on nyt alkumetreillään.

Tervetuloa uskomaan mahdottomat mahdolliseksi sillä uskolla ja voimalla, jonka Pyhä Henki antaa!

Saarna 20.10. 2007 la

Teksti Roomalaiskirje 4:20-22

Aabraham antoi Jumalalle kunnian

varmana siitä, että Jumala pystyy tekemään sen mitä on luvannut.

Sen vuoksi Jumala katsoikin hänet vanhurskaaksi.

Isä sanoo kaapin päälle kiivenneelle lapselleen:

Hyppää syliini, otan sinut vastaan.” Lapsi luottaa isäänsä ja hyppää epäröimättä onnistuuko isä vai ei.

Aabrahamilla oli merkillinen luottamus Jumalaan. Hän ei epäillyt Jumalaa sittenkään vaikka tämän lupauksen Aabrahamille syntyvästä omasta biologisesta lapsesta oli mahdoton toteutua hänen ja hänen vaimonsa korkean iän vuoksi.

Tämä luottamus ei ollut lähtöisin tästä maailmasta. Maailman Luoja oli antanut Aabrahamille armonsa. Pyhä Henki oli saanut synnyttää Aabrahamissa luottamuksen, joka ei pitänyt Jumalalle mahdottomana mitään asiaa maailmassa. Jumalalle kelpasi hyväksyä uskova Aabraham lapsekseen.

Samalla tavalla Jumala vanhurskauttaa sinut ja minut kun annamme hänen synnyttää meissä uskon siihen että hänen Poikansa on Maailman Vapahtaja. Jeesus, anna minulle usko jonka sinä yksin synnytät, usko jossa ei ole pelkoa, ei vaatimusta eikä epäilystä.

Anna minulle usko joka näkee näkymättömiin, usko joka herättää kuolleet, usko joka on täynnä voimaasi, usko joka antaa sinulle kunnian. Aamen

Saarna 21.10.2007 su

Teksti Jeremia1:4-10

Minulle tuli tämä Herran sana:

Jo ennen kuin sinut äidinkohdussa muovasin, minä valitsin sinut. Jo ennen kuin sinä synnyit maailmaan, minä pyhitin sinut omakseni ja määräsin sinut kansojen profeetaksi.

Mutta minä vastasin: "Voi, Herra, Jumalani, en minä osaa puhua, minä olen niin nuori!" Silloin Herra sanoi: Älä sano, että olet nuori, vaan mene, minne ikinä sinut lähetän, ja puhu, mitä minä käsken sinun puhua. Älä pelkää ketään, sillä minä, Herra, olen sinun kanssasi ja suojelen sinua.

Sairaanhoitajan tehtävää on kuultu joskus sanottavan kutsumusammattiksi.

Hetkinen! Jos on kutsuttu, niin täytyy olla kutsujakin, mutta kuka?

Kyllä kai on niin että ainakin Suomessa on ymmärretty pitkälti Jumalan antavan joillekin ihmisille erityistehtävän, ja että se koskee useimmiten jollain tavalla toisten ihmisten palvelemista.

No voisiko kaupan kassana olemista pitää kutsumusammattina, tai kirvesmiehen työtä? Hmm... siinäpä pienen pohdinnan paikka!

Ehkäpä hyvinkin voisi, jos tehtävän kokee sydämessään ja olemuksessaan toisten parhaaksi työskentelemisenä ilman että palkka olisi päällimmäisin motiivi työntekoon.

Luin joskus uskovasta linja-autonkuljettajasta, jota kaikki matkustajat kehuivat. Kuljettaja oli erittäin ystävällinen kaikille, ja auttoi matkatavaroiden kantamisessa lämmin hymy huulillaan yhtä hyvin kuin raihnaisen vanhuksen autoon nousemisessa.

Sitten mies päätteli että hänen pitäisi opiskella papiksi. Niin hän tekikin, mutta kerrottiin hänen olleen parempi linja-autonkuljettajana kuin pastorina.

Silti silloin tällöin joku onneton saa kutsun myös pastoriksi, ja joutuu kaiken kansan silmätikuksi. Etenkin häntä arvostellaan jos hän esittää julman tuntuista arvioita yhteiskunnan tilasta ja sen hengellisestä kuntoisuudesta.

Kukapa haluaisi kuulla että on matkalla päin puuta ja ennen pitkää kohti katastrofia?

No, ei pastorin tehtävä ole sama kuin profeetan, jollaisen rankan tehtävän Jeremia

sai Jumalalta kauan sitten." Sinun tulee repiä ja särkeä, tuhota ja hävittää, rakentaa ja istuttaa", sanoi Jumala Jeremialle.

Että profeetta kestäsi tehtävänsä paineet, Jumala lupasi :

"Minä teen sinusta tänä päivänä linnoitetun kaupungin, rautapatsaan ja pronssimuurin, jotta voit puolustautua, kun koko maa, Juudan kuninkaat, päämiehet, papit ja kansa nousevat sinua vastaan.

Vaikka he ryhtyvät sotaan, he eivät sinua voita, sillä minä, Herra, olen sinun kanssasi ja suojelen sinua."

Profeetan tehtävän oli välittää kansalle Jumalan sana juuri siihen hetkeen.

Nyt seurakunnassa vaikuttaa profetian Henki, joka on Pyhän Hengen erityinen ilmentymä.

Tunnusomaista Jumalan profetialle on samalla kertaa totuudellisuus ja armollisuus. Jumala välittää parannuskehotuksen, joskus hyvinkin voimakkaan, ja samalla lohduttaa kertomalla että hän on valmis armahtamaan ehdottomasti, tukemaan ja viemään uuteen alkuun.

Kaikki profetiat tulee koetella Raamatun sanalla ja rukouksella. Jumala ei halua pelotella, vaan johtaa pois kansan ja yksityisen ihmisen huonolta tieltä parannukseen ja levolliseen Kristuksen seuraamiseen.

Jeesus, anna minun löytää antamasi kutsumus. Anna minun olla siinä uskollinen ja rohkea. Amen.

Saarna 22.10. 2007 ma

Teksti Psalmi 145:8

Anteeksiantava ja laupias on Herra, hän on kärsivällinen, suuri on hänen hyvyytensä.

Moni muistaa suomalaiset klassikot Pekka ja Pätkä -elokuvat.

Tohvelisankari Pekan karhakka vaimo Justiina oli niissä kolmas päärooli, jota ilman useat herkulliset kohtaukset olisi jäänyt näkemättä.

Monissa noista kuvitteellisista, mutta kuitenkin tosielämää liki liippaavista tapahtumista oli laupeus ja anteeksianto ensin kaukana, mutta yleensä sovinto saatiin viimein solmittua.

Ihan tosissaan monissa, monissa kodeissa kaivataan ja ikävöidään leppoisaa, lupsakkaa, sovinnollista yhteistä aikaa, joka olisi höystetty laupeudella ja täydellä armahtavaisuudella puolin ja toisin.

Jos sellaiseen tulokseen pääsisi noin vain ostamalla kaupasta onnen avaimet lupaavan kirjan, kävisi kauppa ilmeisesti kuumana.

Entäpä kääntyminen ilmaisjakelua lupaavan Made by God- toimiston käsikirjan puoleen. Siellä näköjään tarjotaan maksutonta konsulttiapua kaikkiin ihmissuhteitten kiemuroihin.

Konsultti on ilmoituksen mukaan erittäin empaattinen ja raihnaista inhimillistä eloa ymmärtävä henkilö. Mitäs jos pyytäisi häntä kotikäynnille?

Ei muuta kuin kännyt ristiin ja tekstailemaan taivaan hyvälle I

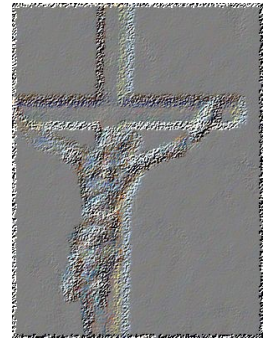
Saarna 23.10.2007

Teksti Psalmi 145:9

Herra on hyvä kaikille, hän armahtaa kaikkia luotujaan.

Ehkä joku vielä muistaa vanhan kertomuksen vangista, joka oli saanut rangaistukseksi karkotusmääräyksen Siperiaan.

Vankia oltiin saattamassa junaan, ja aseman sähköttäjän tehtävä oli lähettää vangin mukana kulkeva sanoma eteenpäin. Jostain syystä sähköttäjä epäröi. Hän ei ollut varma sähkeen oikeinkirjoituksesta, kun se piti kääntää kielestä toiseen.

Vanki pyysi saada nähdä viestin. Siinä luki: "Armoa ei, Siperiaan." Vanki sanoi että pilkun paikka oli väärä. Se pitäisi siirtää oikeaan kohtaan. Niin viesti lähti muodossa: "Armoa, ei Siperiaan."

Viestin vastaanottaja tulkitsi sen armonanomukseksi, ja se toimitettiin keisarille, joka armahti vangin.

Jumalalla on mahdollisuus armahtaa jokaista luotuaan, ja niin hän myös tekee, eikä vain kerran, vaan monen monta kertaa.

Jumalalla on hyvä syy armahtamiseen. Hänen Poikaansa on rangaistu kaikkien puolesta, ettei kenenkään tarvitsisi tulla tuomituksi ikuisen hylätyksi tulemiseen,

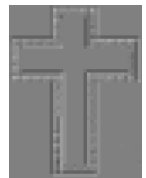
Jeesus, anna minulle iloista nöyryyttä hyväksyä osani armahdettavanasi olemisesta. Anna minun nähdä miten hyvä on elää armosta käsin, ja olla valmiina itsekin armahtaman kanssaihmissiäni. Aamen.

Saarna 24.10.2007 ke

Teksti 2. Timoteuksen kirje 4:1-2

Julista sanaa, astu esiin sopivaan ja sopimattomaan aikaan, nuhteleva, moiti ja kehoita, aina kärsivällisesti opettaen.

Kauan sitten kirkkokuntiemme välit olivat tiukahkot. Niinä aikoina Karjalassa pidettiin kerran uskontotuntia. Aiheena olivat hiljaisen viikon ja pääsiäisen tapahtumat.

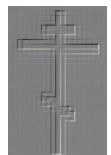
Ortodoksiuskoa tunnustava opettaja kysyi luokaltaan: ”Ketkä ristiinnaulitsivat Jeesuksen?! Pieni poika viittasi innokkaasti ja vastasi: ”Luterilaiset!”

Sanan opetus oli tuottanut tulosta. Se vaan oli hassusti muuttanut muotoaan lapsen mielessä, vai oliko?

Ketä pitäisi vielä opettaa lisää ja vähän nuhteluakin lykätä joukkoon silloin, kun kristiveljistä ja -sisarista yht’äkkiä leivotaankin vihollisia?

Eihän tätä tapahdu vain lapsen lapsellisessa mielessä, vaan nimen omaan meidän isojen ja aikuisten sydämissä ja päätöksissä!

No jos joku viisas sitten tulee ja opettaa meitä tämän jälkeksi sanoen: ”Jotta elä läimi suullas elä kielelläs heitä jotka sattuvat muuten uskomaan samaan Jumalaan ja Vapahtajaan kuin sinäkin, vaikka laulavatkin vähän eri sävellajissa kuin meidän puolella aita.”

Niin miten me reagoimme noin häjyyn opetukseen?

Tarvittaisko me silloin vähä tuota kuulua kärsiväll... eikun kärsivällisyyttä, jota apostolimme Puavali tarjoaa yhdeksi oppimisen avittajaksi? Vai alakaako vastalaaseitten myrsky riepoontua het juuri?

Ennenko riehkastaan puhetta äänitorvestamme, niin lasketaan tästä lähin sentään ensin kolmeen entisen kahten sijasta, niin harkinta-aika kasvaa yli kolmekymmentä prosenttia.

Sillon raahan laskeentumisen todennäköisyys kiistkapulootten väliin lissääntyy sen saman verran, eikö vain?

Se on sentään jotain se!

Saarna 25.10. 2005 to

Teksti 2.timoteuksen kirje 4:3-4

Tulee näet aika, jolloin ihmiset eivät siedä kuulla tervettä oppia vaan haalivat itselleen halunsa mukaisia opettajia kuullakseen sitä mitä kulloinkin mieli tekee. He tukkivat korvansa totuudelta ja kääntyvät kuuntelemaan taruja.

Tarvitseeko elämä käyttöohjeita toimiakseen tyydyttävällä tavalla?

Vaikuttaa siltä että se tarvitsee.

Katsoin juuri ohjelmaa Balkanin alueen kansallisista ja uskonnollisista ongelmista, syvistä ristiriidosta, vihan ja katkeruuden tunteista kansojen ja heimojen välillä.

Sota on rikkonut yhteyden entisten naapurien välillä ja luonut vaikeasti hallittavia jännitteitä. Tilanne Balkanilla ei ole leikin asia. Tarvitaan todella hyviä neuvoja sovun palautumiseksi.

Raamatun neuvo on sama kaikille, niin Balkanilla kuin Suomessakin. Raamatussa meitä kehoitetaan tekemään totinen parannus ja palaamaan sielujemme kaitsijan ja paimenen, Jeesuksen luo. Hänen armonsa vastaanottaminen on alku anteeksiantamiselle kanssaihmissen kesken.

Koska Kristus antaa sinulle ja minulle pyytäessämme kaiken menneen anteeksi unohtaen sen kokonaan, tulee meidänkin suostua anteeksiantamisen prosessiin toistemme kanssa. Miten suloinen sovinto onkaan!

Kepulikonstit, jotka merkitsevät Kristuksen armon ja totuuden sivuuttamista, johtavat noudattajansa itsepetokseen, jonka lopputuloksena on karvas pettymys, pahimmassa tapauksessa täystuho ja jälkeen jää autioma.

Saarna 26.10.2007 pe

Teksti 2. Timoteuksen kirje 4:5

Mutta pysy sinä järkeväenä kaikissa tilanteissa, kestä vaivat, julista evankeliumia ja hoida virkasi tehtävät.

007-James Bond-elokuvien alussa on useimmiten kohtaaminen jossa ollaan valtakunnan tiedustelupalvelun päämajassa. Siellä salaperäinen esimies selostaa agentille tilanteen ja antaa tälle tehtävän.

Kauan sitten elänyt Timoteus oli myös erikoiskoulutuksen saanut sotilas. Sota, jota häntä opastettiin käymään, jatkuu yhä.

Tämä sota on luonteeltaan vielä paljon hankalamapaa kuin kuvitteellisen agentin käymä, mutta siinä taistellaan koko ihmiskunnan kohtalosta.

Vihollinen, jota vastaan seurakunnassa taistellaan on näkymätön ja ovela. Saatana on valheen isä. Kun se puhuu valhetta, niin silloin se puhuu omaansa.

Sen tarkoituksena on syöstä kaikki kansat helvetin kuiluun keinolla millä hyvänsä. Siksi Paavali, Timoteuksen opettaja hengellisessä sodankäynnissä, kehottaa nuorta Timoteusta pysymään kaikessa järkeväenä.

Vihollisen juonia vastaan paras keino on luottaa kaikessa saatuihin ohjeisiin, jotka ovat Raamatussa, ja opettaa seurakunnat tekemään samoin.

Kristukseen aidosti turvautuvaa seurakuntaa perkele ei voita, sillä Jeesus itse on sovintoverensä voimalla sen turvana, ja seurakunta kulkee ylistäen Herraansa.

Jeesus, varjele etten ala pelätä, vaan että luottamukseni sinuun saa kasvaa entistä vahvemmaksi. Anna minulle rohkeutta olla pelotta ja iloiten julistajasi. Aamen

Saarna 27.10. 2007 la

Teksti Matteuksen evankeliumi 22:8-9

Sitten kuningas sanoi palvelijoilleen: 'Kaikki on valmiina häätjuhlaa varten, mutta kutsutut eivät olleet juhlan arvoisia.

Menkää nyt teille ja toreille ja kutsukaa häihin keitä vain tapaatte.

Köyhien joulu Veikko Hurstin aloittama ja hänen poikansa Heikki Hurstin jatkamana toteutuu varmasti tänäkin vuotena.

Juhla valmistetaan, ja siihen kutsutaan kaikki kujilla ja kaduilla kulkevat.

Näin Herrammekin on kutsumassa suureen taivaalliseen juhlaansa naamavärkkiin tai asuun katsomatta jokaista joka vain on tullaamassa kyllien raitteja ja on kuulolla.

Kutsu taivaan suureen juhlaan on aito ja todellinen. Se on laupiaan ja rakastavan Jumalan kotiinkutusu sinulle ja minulle. Taivaassa on tulossa juhlat, joista alkaa uusi, päättymätön jakso elämää.

Alkaa iankaikkisuus, jossa Jumalan Karitsan uhriverellä pestyt ihmislapset saavat vaeltaa ikuisesti iloiten vailla sairautta tai elatuksen murheita.

Jeesus, kiitos että kutstut tasapuolisesti jokaista mukaan suureen juhlaasi. Suo, että kaikilla kutsun kuulevilla on sille avoimet korvat ja sydän. Aamen

Saarna 28.10. 2007 su

Teksti Roomalaiskirje 1:16-17

Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, sitten myös kreikkalaisille.

Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon. Onhan kirjoitettu: "Uskosta vanhurskas saa elää."

Suomi kouristelee jälleen irtisanomisuutisten kierteessä yhtiöitten osakeenomistajien vaatiessa niille entistä parempaa kannattavuutta ja suurempia osinkoja.

Samaan aikaan palkansaajajärjestöt syövät ahneuksissaan jäseniltään tulevaisuuden työpaikkoja ylisuurine palkankorotusvaatimuksineen.

Kummatkaan toimenpiteet eivät tunnu antavan syytä minkäänlaiseen häpeämiseen. Häpeääkö moni kuitenkin tunnustautua Kristuksen seuraajaksi tai epäröikö pyytää häntä puuttumaan kasvavaan ahdistukseen maassamme ajatellen ettei Jeesus voi auttaa?

Evankeliumissa on kuitenkin suunnaton voima, joka on muuttanut kokonaisten valtakuntien ja mantereiden historiaa.

Jeesukselle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Hän käyttää myös elämämme olosuhteita herättääkseen meidät suostumaan hänen autettavakseen.

Ahneus on yksi maattamme koettelevista synneistä. Moraalittomuus eri muodoissaan muodostaa toisen elämämme riuduttavan syntiryppään ja päihteet kolmannen ja Jumalan väheksyminen neljännen.

Jeesus kutsuu jokaista kansastamme kääntymään hänen puoleensa, niin että hän saa poistaa meistä pelon, turhautumisen ja ahdistuksen.

Kun hänen sovintoverensä saa pestä syntimme, vaikuttaa hänen voimansa meissä myös parannuksen tekoa, niin että elämämme uudistuu.

”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan”, sanoo Jeesus tarkoittaen ”kaikella tällä” jokapäiväistä leipää. Matt.6:33

Jeesus, avaa silmämme näkemään parannuksen teon tarve omissa asenteissamme ja elämässämme, ja anna meille halu antaa sinun uudistaa elämämme.

Varjele maattamme ja kansaamme, niin ettemme joudu ojasta allikkoon ja menetä lopulta myös itsenäisyyttämme ja uskoamme. Amen.

Saarna 29.10. 2007 ma

*Kansojen meri kuohuu, valtakunnat horjuvat, maa järkkyy hänen äänestään.
Herra Sebaot on kanssamme, Jaakobin Jumala on turvamme.*

” **Jumala ompi linnamme, ja vahva turva aivan** ”, lauletaan isänmaan virressä, jonka sanat on kirjoittanut Martti Luther vuonna 1528.

Virren sanoma on edelleen ajankohtainen, ja se on syytä ottaa vakavasti.

Kansojen kuohuvassa meressä ei pienellä Suomella ole muuta turvaa kuin Raamatussa itsensä ilmoittava Jumala.

Onko meidän suomalaisten turva yhä hänessä, joka on varjellut maamme itsenäisenä sotien myrskyissä, ja antanut meille yltä kyllin leipää?

Tutkikaamme itseämme, ja palatkaamme Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen tykö. Hän on täynnä sääliä ja laupeutta meitä kohtaan.

Nyt on pelastuksen päivä.

Jos emme nöyryy, synty viimein hukuttaa kansamme ja maamme.

Saarna 30.10. 2007 ti

Teksti: Jes.33:22

Totisesti, Herra on tuomarimme. Hän johtaa meitä. Herra on valtiaamme, Herra on kuninkaamme. Hän pelastaa meidät.

Raamatun profeetta ei tule yliopiston tohtorintuolilta, ei tulevaisuuden tutkimuslaitokselta, ei suuren yhtiön johtokunnasta, vaan pelloilta auran varresta savea ja multaa varpaidensa välissä.

Hän on saanut kutsun ja koulutuksensa profeetan tehtävään suoraan Jumalalta. Hänen ei tarvitse kumarrella kenenkään edessä.

Synnissä elävät kansat ovat matkalla tuhoon ja iankaikkiseen kadotukseen, elleivät nöyryy tekemään parannusta ja palaamaan armahtajansa, Kristuksen luo.

Se, joka nöyryyttää sydämensä Herran edessä, saa Herran Kuninkaakseen, ja Herra pelastaa hänet ja vie kotiin taivaaseen.

Tämä on Raamatun profeettojen viesti yhä uudelleen.

Rakas Jeesus, anna minun ymmärtää miten vakava asia synti on. Auta minua muistamaan että sinä vihaat syntiä mutta rakastat syntistä ja toivot hänen tulevan armahdettavaksesi. Aamen.

Voi heitä! He etsivät apua Egyptistä, he luottavat hevosiin, joita siellä on paljon, he luottavat sotavaunujen määrään, he uskovat vaunusoturien paljouteen. Ei heidän katseensa etsi Israelin Pyhää, eivät he lähesty Herraa neuvoja saadakseen.

Mutta onhan myös Herra viisas! Hän voi lähettää onnettomuuden, eikä hän sanojaan peruuta. Hän käy taisteluun niitä vastaan, jotka tekevät vääryyttä, ja niitä vastaan, jotka ryhtyvät väärintekijöiden auttajiksi. Egypti on ihminen, ei Jumala, egyptiläisten hevoset ovat lihaa, eivät henkeä. Kun Herra kohottaa kätensä, silloin auttaja alkaa kompastella, silloin autettava kaatuu. Yhdessä he suistuvat perikatoon.

Palatkaa hänen luokseen, Israelin lapset, hänen, jonka luota olette kulkeneet niin kauas! Sinä päivänä te jokainen hylkääte hopeiset ja kultaiset epäjumalanne, jotka te teitte syntisillä käsillänne. Jes.31:1-7

Saarna 31.10. 2007

Teksti Jeremia 3:14

"Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset!" sanoo Herra. "Minä otan teidät jälleen omikseni. Minä kokoan teidät kaikki ja tuon Siioniin"

Suomen lehdistössä on käsitelty viime vuosina sotilasten asemaa. He joutuivat luopumaan vanhemmistaan ja lapsuuskodistaan. Heidät vietiin sotaa pakoon Ruotsiin ja sijoitettiin siellä eri koteihin.

Vanhemmat halusivat tarjota edes osalle jälkikasvustaan mahdollisuuden elämään vapaudessa siinä tapauksessa että vihollinen valtaisi maamme.

Silti useimmille lapsista ero omasta perheestä on saattanut olla traumaattinen kokemus.

Sodan päätyttyä osa heistä palasi Suomeen, osa jäi Ruotsiin.

Miten on meidän laitamme kun taivaan Isä kutsuu meitä takaisin luokseen? Koemmeko kotiinkutsun hankalana asiana vai mieluisana yllätyksenä, vai onko asia meille samantekevä?

Mitähän meitä kotona odottaa? Tuntemattomaksi jäänyt mies jota pitäisi puolipakolla opetella kutsumaan isäksi? Miten tämä isä suhtautuu kauan poissa olleeseen jälkeläiseensä?

Isä kyllä lupaa ottaa ottaa palaajat mielihyvin vastaan, mutta silti! Olenko tervetullut, vai olisiko parempi jäädä entisiin oloihin?

Siinä on mietittävää jokaiselle taivaan Isästä eroon joutuneelle ihmislapselle.

Taivaan Isä, anna jokaiselle sinusta kauas joutuneelle lapsellesi rohkeutta lähteä kotimatalle sinun luoksesi. Anna aavistus sinun muuttumattomasta, ikuisesta rakkaudestasi, joka on hellä ja luja.

Anna aavistus ikuisesta armahduksesta, syntien anteeksisaamisesta Poikasi Jeesuksen Kristuksen sovintoveressä.
Isä, tuo lapsesi kotiin saakka !